

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ

1977

2010 - 2011

Ray KLINGINSMITH (UR Bşk.)

Ahmet KARA (2420.Böl.Guv.)

Güray ERTEM (12.Grup.Guv.Yrd.)

Tarih: 12.04.2011

Toplantı No: 1685

Bülten No: 1311

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

ÜYELERE DUYURUDUR

BAŞKANIN MEKTUBU

MERHABA SEVGİLİ DOSTLARIM,

Geçtiğimiz hafta sonu Reşat AYAN dostumuzun babası sevgili Raşit Amcamızı kaybettik.Kendisine ve tüm dostlarına başsağlığı dileklerimizi iletiyorum.Hep birlikte son yolculuğuna uğurladık.

10 Nisan Pazar günü Çömlekakpınar Eğitim Kültür ve Dayanışma Derneği ile birlikte Çömlekakpınar Köyünden yetişen maddi durumları elverişli olmayan çocuklara burs sağlamak amacıyla 107 adet Ceviz fidanının dikim törenine katıldık.Bu fidanların tüm bedelini Edirne Rotary Kulübü karşıladı.İleriki yıllarda ne kadar güzel bir iş yaptığımızı herkes görecek.Tabelamız da orada bir anı olarak kalacak.Köy halkı bizleri gerçekten çok sıcak karşıladı.Bizlere gözleme ve ayran ikram ettiler.Kendileriyle çok güzel iletişim kurduk.Bizden ayrıca bir kütüphane talep ettiler.Bu konuda da gerekeni yapacağız.

Bu hafta Haskova Rotary Kulübü'nden iki değerli misafirimiz vardı.uzun yıllara dayanan dostluğumuz devam ediyor.Kulübümüzün 34. Kuruluş yemeğine de ayrıca katılacaklarını belirttiler.21 mayıs tarihinde Haskova Rotary Kulübü'nün 15. Kuruluş yıldönümü etkinliğine de biz davet edildik.Bizler de bu etkinliğe katılacağız.

Bu hafta sonu 16 Nisan tarihinde Gelecek Dönem Başkanımız Muzaffer MEMİŞ'in ilk asamblesine katılmak üzere hep birlikte İstanbul'a gideceğiz.O gün gerçekten hep birlikte güzel bir gün geçireceğimizi ümit ediyorum.Sevgili dostumuz İsmail GÜMÜŞDERE de akşam yemeği için güzel bir restaurant ayarlamış.Muzaffer başkanımızın çok parlak bir dönem geçireceğinden hiç kuşum yok.

30 Nisan tarihinde gerçekleştireceğimiz 34. kuruluş yıldönümü yemeğimiz için tüm hazırlıklar devam ediyor.Bu konuda hep birlikte hareket etmemiz gerekiyor.Özellikle Uluslar arası Hizmetler Komitesi'nin Tamer BORAL'a yardımcı olması gerekiyor.Yurt dışından gelecek olan misafirlerimizden konaklama yapacakları tesbit edip bana bildirilmesi gerekiyor.

Güzel günler geçirmenizi dilerim....

Serhad CEYLAN

MİSAFİRLERİMİZ : Gaspodin CANKOV Bulgaristan Haskovo Rotary Kulübü Geç.DB Kulüp Misafiri
İsmail Mustayef Bulgaristan Haskovo Rotary Kulübü Gel.DB. Kulüp Misafiri
Mustafa KAYA T.Ü Fen Fak. Yar.Doç.Dr. Halil ALTUĞ Misafiri
Erkan GALİBA Ed.Tic.Borsası Bil.Say.Uz. Faruk ETKER Misafiri
Serkan Doruk Elektrik-Elektronik Ticareti Faruk ETKER Misafiri

MAZERETLİ ÜYELERİMİZ : Akın TİRYAKIOĞLU – Cengiz TUĞLU – Hasan ALTUNTAŞ – Mehmet EREN – Tank ETKER

DEVAM DURUMU : 78.26

MUTLU GÜNLERİMİZ : 19 NİSAN Akın TİRYAKIOĞLU Doğum Günü
19 NİSAN Sarp ES Doğum Günü KUTLARIZ.....
Önümüzdeki hafta toplantımız **19.Nisan.2011 Salı Saat 20.00 da** Rotarty Evinde

Başkan : Serhad CEYLAN	Sekreter : Muzaffer MEMİŞ	Sayman : Kaya ZEYBEKOĞLU
Üye : Ümit MIHLAYANLAR	Geç.D.B.: Cengiz BENAKMAN	
Bülten irtibat : Faruk ETKER	Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13	edirnerotary@gmail.com - www.edirnerotary.com

İADE ADRESİ: Faruk ETKER Çilingirler Caddesi No: 10

22100

EDİRNE

Öyle bir geçer zaman ki

- * Çocuklar doğduğunda telefon başvurusu yapılırdı. (Telefon sırası 8-10 yılda gelirdi.)
- * Telefonun ve radyonun üzerine dantel örtü konurdu.
- * Gazocağı ve tel dolabımız vardı. Annem, tıkanan gazocağını, ucunda tel olan bir aletle açmaya çalışırken habire söylenirdi.
- * Banyoda tuhaf bir soba vardı ve tuhaf bir yakacakla ısıtılırdı.
- * Banyomuz kurnalıydı, hamam tasımız vardı.
- * Plastikleri çıkmadan önce tuvalette takunya bulunur, ve herkesin ayağına olması için en büyük numara seçilirdi.
- * Okul kapısında ayva, Şam tatlısı, macun şeker, susamlı şeker , pamuk helva,kestane satılırdı. 5 kuruşa ince bir dilim Şam tatlısı, alırdık.
- * İlkokulda ABD yardımı sandviçler ve balıkyağı hapları dağıtılırdı.
- * Renkli patiskadan dikilme beli lastikli külotlarımız vardı. Artık yünlerden örülen fanilalara, nazardan korunmamız için muska takarlardı!!
- * Okul açılacağı zaman Sümerbank ayakkabıları alınır, çok sevdiğim modeller için de bayram beklemem söylenirdi.
- * Bayramlarda, kıyafetlerimiz ve yeni ayakkabılarımız başucumuzda dururdu.Bazılarımız koynuna alır, yatardı.
- * Uyduruk oyuncaklarımız vardı. Hatırlı bir kişiden çok güzel bir oyuncak araba veya bebek geldiği zaman, bozulmaması için kaldırılır, bize verilemezdi!! Biz ona o bize bakardık.
- * İlkokulda sepet kadar kurdele takardık. Ne kadar kabarık ve büyük olursa o kadar makbuldü. 2 kafa gezerdik!!
- * Babalarımızın gömlek yakaları, bizim okul yakalarımız pazar akşamları kolalanırdı.
- * Genellikle herkes pazar günleri yıkanır!! banyo merasimle yanar, çamaşır değişilirdi!!
- * Ecnebi filmlere aydın aileler , Türk filmlerine de fakirler ve eğitimsizler giderdi.
- * Akşam 18.00 seansı tercih edilirdi.
- * Filmler, sokak sokak dolaşan arabalardan bağıarak duyurulur, reklamı yapılırdı.
- * Sokaklardan, yoğurtçu, yorgancı, kalaycı, dondurmacı, eskici, bileyci , sülükçü(!) geçerdı.
- * 25 kuruşa Bisiklet kiralır, "şans kader kismet talih niyet 5 kuruş" diye bağıran ve yuvarlak delikleri kazıtarak ilkel piyango çektiren çocukların peşine Fareli Köyün Kavalcısı gibi takılırdık
- * Herkesin en güzel ve en büyük odası misafir odası olarak ayrılır, kapısı kapatılırdı. Sonra da tüm aile küçük bir odaya tıkılınır, hayat geçirilirdi.
- * Radyo en kıymetli eğlencemizdi. Orhan Boran ve Yuki kaçırılmazdı . Uğurlugil ailesindeki Arap Bacı'ya herkes hayrandı.
- * Radyo tiyatrosu sayesinde tüm klasikler ezberimize girmişti. Haluk Kurdoğlu, Semih Sergen ve Işık Yenersu'nun sesine aşkıttım. Genellikle Kerim Afşar,Tomris Oğuzalp esas oğlan ve esas kız olurdu.
- *Türk Sanat Müziğini kentliler, Türk Halk Müziğini de köylüler dinlerdi.
- * İlkokulda okuma bayramı, kurdele bilmezdi. Herkes okurdu, kimse de Bayram etmezdi.
- * Aşı olunacağı zaman tek iğne ile neredeyse koca sınıf bitirilirdi. Aids henüz çıkmamıştı, eşcinsellik duyulmamıştı.
- * İsveçli sarışın güzeller güzeli May Britt ile çirkinler kralı zenci Sammy Davis Jr evlendiğinde yer yerinden oynamıştı.
- * Okulda, Kürt ,Türk, Ermeni, Yahudi, köylü, şehirli bilmezdi. Kimse kimseye böyle garip soru sormaz, merak dahi edilmezdi. Sadece Alevi kelimesi fısıldanarak söylenirdi.
- *Herhangi bir sebeple götürülen hediye paketini açmak , geleneklerimize aykırıydı , ayıptı. Misafir gidince ilk iş onu açmak olurdu.
- * Misafirlikte ne kadar aç olursanız olun, ikram tabağındakileri bitirmek de ayıptı. Görgülüler bir lokma mutlaka bırakır, görgüsüzler hepsini yerdi.
- *Dondurma mayıs sonunda çıkar, annem temmuza kadar izin vermezdi.
- * Sokakta oynarken en sevdiğimiz yiyecek, bir dilim taze ekmek üzerine sana yağı ve toz şekerdi.
- * Kaçık çoraplar, çektirilmek için tuhafiyeciye götürülür, ertesi günü alınırđı.
- *. Külotlu çoraptan önce tüm kadınlar jartiyer kullanır, yaşlılar,baldırlarına lastik takardı.
- * 60 lı yıllarda evlenen her genç kızın çeyizinde mutlaka 1 adet baby doll bulunurdu..
- * Fotoğraflarda gülmek laubalilikti. Pek çok kişinin düğün resimleri cenaze törenlerini andırırdı. Ağır, vakur ve ciddi olmak önemliydi.
- * Anneler, vapurda, trende, otobüste rahatlıkla bebek emzirirlerdi.
- * Yazlık Sinemalara battaniye ve minderlerle gidilir, çekirdek çitlenirdi.Arada frigo buz satılırdı. Pahalı olduğu için babam almazdı.
- * Çarşıda, pazarda anne ve babamızdan bir şey istemek ayıptı. Ancak sorulursa yanıtlardık. Canımız istediği halde çoğunlukla da ret ederdik.
- *Her gencin en kıymetli eşyası Dual pikaptı. Plak almak için harçlık biriktirirdik.
- * Defter-kitap kaplama kağıtları ya kırmızı ya da mavi olurdu.
- * Gazete kağıtlarından kese kağıdı yapar, undan yapılmış tutkalla yapıştırırdık.
- * 'Bir maniniz yoksa anneler bu akşam size gelecek ' bir teklif değil,bir kararın iletilmesi gibiydi. Bu soruya 'hayır' demek mümkün değildi,adetlerimize göre ayıptı. Önemli bir program varsa (bilet, başka ziyaret vs) derhal iptal edilir, aile telaş yumağına dönerdi.

Çocukken, ailenizin size verdiği sevgi, doğal günlük ihtiyaçlarınızın karşılanması gibidir. Karnınızı doyurulurlar, tuvaletinizi yaptırır, bir de sizi sürekli öpüp, koklayıp, başınızı okşarlar. İleride mutlu birer bireyler olmanız için sizin adınıza planlar yaparlar. Yani bir benzetme yapmak gerekirse siz sadece sürücü koltuğunun yanında oturan bir yolcu gibisinizdir. Bir süre sonra çocukluktan çıkıp genç insanlar oluverirsiniz. Hayatta yol almaya başlarken de direksiyonun başına kendiniz geçmek istersiniz. Zaman geçer ve siz annenizi de, babanızı da artık yan koltuğa alırsınız. Ama yol boyunca dikkatli olmanız için sizi sürekli uyarmaya devam ederler. Bu uyarılarının sebebi esasında size karşı olan sevgileridir. Siz bunu bilirsiniz. Ancak yine de bu sevgi çoğu zaman, fazla sıkı bir emniyet kemeri gibidir. Kemeri gevşetip hatta açıp biraz rahatlamak istersiniz. Bir süre sonra yol artık sizin yolunuzdur. Ancak daha gidilecek uzun bir yol vardır. Bu yüzden onları artık arka koltuğa alırsınız. Ne de olsa yan koltukta oturacak yeni kişiler gelir yol boyunca. Ve anne-baba ile iletişiminiz biraz daha kopar. Size olan sevgileri hiç azalmasa bile. Siz de bunu bilirsiniz. Fakat göz ardı edersiniz. Zaman biraz daha geçer ve siz farkına varamadan yolun bir noktasında araçtan inerler. Tüm yol boyunca eşlik etmeyeceklerdir size, siz istesene de istemesene de.

İşte bu yol boyunca, direksiyonu ele aldığınız andan itibaren acaba annenizin ve babanızın size vermeye çalıştığı sevginin ne kadarını alabildiniz. Dikkat edin sorum, *"Peki siz onlara ne kadar sevgi verebildiniz?" *değil. Sizden sevgi görmek, onlar için büyük bir beklenti ama bence, size ne kadar sevgi gösterebildiklerini bilmek, onlar için belki daha bile önemli.

Bununla ilgili size çok kısa bir hikâye anlatayım. Sıradan bir hikâye. Ama özellikle sonunda söylemek istediğimi oldukça iyi anlatıyor.

1943 yılında, İstanbul'un en eski semtlerinden biri olan Balat'ta, bir erkek bebek dünyaya gelir. Babası, 46 yaşında olan bir tüccardır. Annesi ise 36 yaşında bir ev kadınıdır. 12 yaşındaki bir kız ve 10 yaşındaki bir erkek çocuğa kardeş olarak dünyaya gelir. Aile bireylerinin tümüyle olan yaş farkından dolayı, çocukluk dönemleri, aile ilgisinden yoksun geçer. Küçük yaşlarda, kafasında kendisine ait bir dünya kurup, bu dünyaya hayattaki korkularını, sıkıntılarını ve yalnızlığını taşımaya başlar. Tüm dertleriyle bu iç dünyada savaşmayı tercih ederken, başkaları tarafından çoğu zaman sessiz ama her zaman olumlu bir kişi olarak tanınır. Orta okul eğitimini tamamladıktan sonra çalışmaya başlar. Evlilik yaşına gelir. 27 yaşında komşularının vesile olmasıyla kendisinden 7 yaş küçük bir kızla tanışır. Evlenirler. Ölen ilk çocuklarının ardından, sıkıntılı bir dönem geçirirler. Daha sonra 2 çocuk sahibi olurlar. Artık iyi bir eştir ve bir aile sahibidir. Buna rağmen, küçük yaşındaki gibi tüm duygularını kendi iç dünyasında yaşar. Bu sebeple de çocuklarının ergenlik çağında, onlarla iyi bir iletişim kuramaz. Kendi sıkıntılarını, dertlerini, mutluluğunu ve sevgisini paylaşmadığı gibi, onların duygularına nasıl ortak olabileceğini de bilmiyordu. Esasında, ailesine sıkı sıkıya bağlıdır. Elinden geldiğince tüm istediklerini yerine getirmeye çalışır. Onlara karşı müthiş bir sevgi vardır içinde. 60 yaşında, ekonomik sıkıntıların yaşandığı bir dönemde bir trafik kazası geçirir. Kaza şiddetli bir kazadır. Kalça kemiği parçalanır. Travma geçirir. Hastanede 2 ay tedavi görür. Bu sürede durumu gittikçe kötüye gider. Doktorlara göre sepsis hastalığına yakalanır. "Yani, hastane mikrobunun sebep olduğu kan zehirlenmesi" diye bir açıklama yapılır. Bundan sonra hayatı sürekli hastanelerde geçer. Kalça protezi takılır. Diz protezi takılır. Bir bacağı daha kısa kalır ve bir süre sonra yürüme kabiliyetini iyice kaybeder. Sarılık geçirir, böbrekleri zayıf düşer. Şekeri yükselir. Sebep tamamen kazamı yoksa sürekli hastaneye girip çıkması mı bilinmez ama durumu hep gittikçe kötüye gider. Kısacası, bir kaza geçirip, 1 sene de 10 yaş, yaşlanır. İşte bu sürede küçük yaşta yarattığı kendi iç dünyasına olan hâkimiyetini kaybeder. Ailenin geçirdiği bu müthiş zor dönemde sessiz kalırken, televizyonda seyrettiği duygusal herhangi bir reklamın ardından ağlar hale gelir. 63-64 yaşında 80-90 yaşında bir adam gibidir artık. Bir kaç sene daha geçer. Doktorlar beyinde su toplandığını bu yüzden de şant takılması gerektiğini söyler. Basit gibi gözükse de operasyon, her şey daha iyiye gidecek umuduyla yapılır. Ama her şey daha kötüye gider. Kısa bir sürede tüm bilincini yitirir ve bitkisel hayata girer. Evde genel bakımı ailesi tarafından yapılır. Artık hiçbir şeye tepki vermez. Bir tek şey hariç. Ailesinden herhangi biri, "bir öpücük ver" dediğinde onlara öpücük verir. İşte beyinin tek algıladığı komut budur. "Bir öpücük ver".

*Bu hikâye gerçek bir hikâye. *Nerden mi biliyorum? Bu hikâyenin kahramanı, benim babam. Kendisi şu anda 68 yaşında ve bitkisel hayatta. Buna rağmen, "bir öpücük ver baba" dediğim zaman tereddüt bile etmeden öpücük veriyor. Bu durumu kim görse veya duysa çok ilginç buluyor. Uzman bir kişi bu duruma nasıl bir açıklama getirir bilmiyorum. Ben sadece şunu düşünüyorum. Keşke şu an uyansan baba ve ben sana, *"beni çok sevdiğini biliyorum, bana hayatta verdiğin tüm sevgi için sana çok teşekkür ederim."* diyebilsem.

*Ailenizin sizi çok sevdiğini biliyorsanız, bildiğinizi hatta, müteşekkir olduğunuzu onlara gösterin. Bunu hak ediyorlar.

İSLAM FELSEFESİ

Genç bir adam, imamı azamlardan birini ziyaret ederek, İslam'ın tüm inceliklerini öğrenme isteğini dile getirir...

İmam sorar: **“Arapça biliyor musunuz?”**

“Evet,” der istekli öğrenci...

Peki İngilizce, Fransızca?

“Evet.”

“Peki İslam felsefesini biliyor musunuz?”

“Hayır, ama endişelenmeyin... Sorbonne Üniversitesi'nde felsefe okudum. Harvard üniversitesinde Aristo ve Sokrates mantığı üzerine doktora yaptım. Şimdi de İslam felsefesi üzerine çalışarak eğitimimi tamamlamak istiyorum.”

İmam, delikanlının İslam felsefesini öğrenmeye henüz hazır olmadığını söyler.

“Ancak,” diye ekler... **“Mantık konusunda sizi sınavabilirim. Eğer sınavı geçerseniz, size İslam felsefesini öğretirim.”**

İki parmağını kaldırır: **“İki hırsız bacadan süzülerek bir eve girer. İçeri girdiklerinde birinin yüzü temiz, diğerinin kirlidir... Sence hangisi yüzünü siler?”**

“Kirli olan,” der delikanlı heyecanla...

“Yanlış. Basit bir mantık. Yüzü kirli olan, temiz olanı görür ve kendi yüzünün de temiz olduğunu düşünür. Yüzü temiz olan ise, kirli olanı görür ve kendi yüzünün de kirli olduğunu düşünür. Yani yüzünü silen yüzü temiz olandır...”

Delikanlı çok etkilenir...

“Çok akıllıca, ama beni bir daha sınavın,” der.

İmam soruyu tekrarlar.

Delikanlı, “Yüzü temiz olanın yüzünü sildiğini zaten söylediniz,” der.

“Yine yanlış,” der imam...

“Mantık çok basit... Yüzü kirli olan temiz olanı görür ve kendi yüzünün de temiz olduğunu sanır. Yüzü temiz olan, kirli olanı görür ve kendi yüzünün de kirli olduğunu sanır. Kirli yüzlü adam, temiz olanın yüzünü sildiğini görünce, o da yüzünü siler...”

Delikanlı, “Bu da akıllıca,” der... “Hiç düşünmemiştim... Ama beni bir kez daha sınavınızı istiyorum.”

İmam, aynı soruyu tekrar sorar.

Delikanlı bu kez uyanık davranır: “İkisi de yüzünü siler...”

“Yine yanlış,” der imam...

“İkisi de yüzünü silmez. Mantık basit:

Yüzü kirli olan, temiz olana bakar ve kendi yüzünün temiz olduğunu sanır. Yüzü temiz olan ise arkadaşının kirli yüzünü görür ve kendi yüzünün de kirli olduğunu sanır. Ancak, yüzü temiz olan, yüzü kirli olanın yüzünü silmediğini görünce o da yüzünü silmez. Dolayısıyla ikisi de yüzünü silmez...”

Delikanlı umutsuz bir halde, “Ben İslam felsefesini ve mantığını öğrenecek niteliklere sahibim,” der... “Beni son kez sınavın...”

İmam aynı soruyu sorar...

Delikanlı, “İkisi de yüzünü silmez,” der.

“Yanlış,” der imam. **“İslam felsefesini anlayamadığınızın artık farkında mısınız?**

Bu işin bu kadar kolay olmadığının? Aynı bacadan giren iki adamın birinin yüzü temiz, diğerinin yüzü kirli olabilir mi?